

*DAUGAVPILS UNIVERSITĀTE
Dabaszinātņu un matemātikas fakultāte
Matemātikas katedra
Bakalaura studiju programma “Matemātika”*

Studiju kurss

Polinomu algebra

8.lekcija

Docētājs: Dr. P. Daugulis

2012./2013.studiju gads

Saturs

1. Simetriskie polinomi	4
1.1. Permutācijas un to darbība uz polinomiem	4
1.1.1. Pamatfakti par permutācijām	4
1.1.2. Permutāciju darbība polinomu gredzenā	7
1.1.3. Simetrisko polinomu definīcija	8
1.1.4. Simetrisko polinomu klasses	9
1.2. Simetrisko polinomu īpašības	12
1.2.1. Permutāciju darbības īpašības	12
1.2.2. Simetrisko polinomu struktūra	17
1.2.3. Simetriskie polinomi veido apakšgredzenu . . .	20
1.3. Simetrisko polinomu pamatteorēma	20
1.4. Algoritmi SP izteikšanai ar elementāro SP palīdzību .	24
1.4.1. Teorēmas algoritms	24
1.4.2. Nenoteikto koeficientu metode	25
2. 8.mājasdarbs	27
2.1. Obligātie uzdevumi	27

2.2. Paaugstinātas grūtības un pētnieciska rakstura uzdevumi 28

Lekcijas mērķis:

- apgūt simetrisko polinomu teorijas pamatus.

Lekcijas kopsavilkums:

- var definēt īpaša veida vairāku argumentu polinomus, kas nemainās, ja tajos tiek mainīti argumenti - simetriskos polinomus,
- var definēt vairākas simetrisko polinomu klasses - elementāros polinomus, pakāpju polinomus u.c.
- katru simetrisko polinomu var izteikt kā polinomu no elementārajiem polinomiem.

Svarīgākie jēdzieni: monotonis terms.

Svarīgākie fakti un metodes: permutācijas darbības īpašības, SP vecākā terma monotonitāte, SP izteikšana orbītu lineāras kombinācijas veidā, SP - apakšgredzens, SP pamatteorēma, elementarizācijas algoritmi.

1. Simetriskie polinomi

Šajā lekcijā apskatīsim polinomus virs lauka k . Teiksim, ka $f \in k[X_1, \dots, X_n]$ satur termu aX^μ , $a \neq 0$, ja $f = aX^\mu + \dots$.

1.1. Permutācijas un to darbība uz polinomiem

1.1.1. Pamatfakti par permutācijām

Par kopas A permutāciju sauc bijektīvu funkciju

$$\sigma : A \rightarrow A.$$

Visu n elementu kopas $\{1, \dots, n\}$ permutāciju kopu apzīmē ar Σ_n .

1.1. piezīme. $|\Sigma_n| = n(n - 1)(n - 2)\dots 2 \cdot 1 = n!$

Permutācijas var uzdot šādos veidos:

- attēlu saraksts - $\sigma \rightsquigarrow (\sigma(1), \dots, \sigma(n))$;

- horizontālais pieraksts - $\sigma \rightsquigarrow \begin{pmatrix} 1 & 2 & \dots & n \\ \sigma(1) & \sigma(2) & \dots & \sigma(n) \end{pmatrix}$
- funkcionālais grafs ar vienu vai diviem kopas eksemplāriem.

Katrā kopā A eksistē tikai viena universāli definēta permutācija - *vienības permutācija* id: $\text{id}(x) = x$.

Kopā Σ_n var definēt *kompozīcijas* operāciju. Ja ir dotas divas permutācijas σ_1 un σ_2 , tad to kompozīcija $\sigma_1\sigma_2$ ir definēta ar nosacījumu

$$(\sigma_1\sigma_2)(x) = \sigma_1(\sigma_2(x)), \forall x.$$

\forall permutācijai $\sigma \exists$ inversā permutācija σ^{-1} :

$$\sigma\sigma^{-1} = \sigma^{-1}\sigma = \text{id}.$$

Permutāciju $\sigma : A \rightarrow A$ sauc par *ciklisku attēlojumu* vai *ciklu*, ja

- vai nu $|A| \geq 2$ un A elementus var sakārtot virknē (a_1, \dots, a_n) tā, ka $\sigma(a_i) = a_{i+1 \text{ mod } n}$,
- vai arī $|A| = 1$ (un kopas A vienīgais elements a apmierina vienādību $\sigma(a) = a$).

1.1. teorēma. (permutācijas sadalījums ciklos) Katrai galīgas kopas A permutācijai σ eksistē viennozīmīgi noteikts A sadalījums apakškopās A_1, \dots, A_m tāds, ka $\forall i \in \sigma$ sašaurinājums uz A_i ir cikls.

Var definēt permutācijas *ciklisko pierakstu* šādā veidā. Ja

$$A_1 = \{a_{11}, \dots, a_{1n_1}\}, \dots, A_m = \{a_{m1}, \dots, a_{mn_m}\},$$

$$\sigma(a_{11}) = a_{12}, \dots, \sigma(a_{1n_1}) = a_{11}, \dots$$

$$\sigma(a_{m1}) = a_{m2}, \dots, \sigma(a_{mn_m}) = a_{m1},$$

tad $\sigma = (a_{11}a_{12}\dots a_{1n_1})\dots(a_{m1}a_{m2}\dots a_{mn_m})$ (katrs cikls atdalīts ar ie-kavām). Ciklus ar garumu 1 (fiksētos punktus) cikliskajā pierakstā neuizrāda.

1.1. piemērs. Permutāciju $\begin{pmatrix} 1 & 2 & 3 & 4 & 5 & 6 \\ 5 & 4 & 2 & 3 & 1 & 6 \end{pmatrix}$ var sadalīt divos ciklos $\{1, 5\} \cup \{2, 4, 3\}$ un apzīmēt kā $(15)(243)$.

1.1.2. Permutāciju darbība polinomu gredzenā

$\forall \sigma \in \Sigma_n$ un $\forall aX^\mu = aX_1^{\mu_1} \dots X_n^{\mu_n} \in k[X_1, \dots, X_n]$ definēsim termu $\sigma \circ (aX^\mu)$ ar šādu nosacījumu:

$$\sigma \circ (aX^\mu) = aX_{\sigma(1)}, \dots, X_{\sigma(n)}.$$

1.2. piemērs. $(12) \circ (X_1 X_2^4 X_3^5) = X_2 X_1^4 X_3^5 = X_1^4 X_2 X_3^5$.

$\forall \sigma \in \Sigma_n$ un $\forall f = \sum_\mu a_\mu X_1^{\mu_1} \dots X_n^{\mu_n} \in k[X_1, \dots, X_n]$ definēsim polinomu $\sigma \circ f$ ar šādu nosacījumu:

$$\sigma \circ f = \sum_\mu \sigma \circ (a_\mu X^\mu) = \sum_\mu a_\mu X_{\sigma(1)}^{\mu_1} \dots X_{\sigma(n)}^{\mu_n}.$$

Tādējādi $\forall \sigma$ ir definēta σ -darbības funkcija

$$T_\sigma : k[X_1, \dots, X_n] \rightarrow k[X_1, \dots, X_n],$$

$$T_\sigma(f) = \sigma \circ f.$$

1.3. piemērs.

$$(23) \circ f = X_{\sigma(1)} + X_{\sigma(2)}X_{\sigma(3)} = X_1 + X_3X_2 = X_1 + X_2X_3 = f.$$

1.1.3. Simetrisko polinomu definīcija

$f \in k[X_1, \dots, X_n]$ sauksim par simetrisku polinomu (SP), ja

$$\sigma \circ f = f, \forall \sigma \in \Sigma_n.$$

Citiem vārdiem sakot, veicot jebkādu argumentu permutāciju, f nemainās, f ir *invariants attiecībā* uz Σ_n darbību. Visu SP kopu apzīmēsim ar $k[X_1, \dots, X_n]^S$.

1.4. piemērs. Simetriskie monomi - $a(X_1 \dots X_n)^m$.

Simetriskie polinomi - konstantes, $X_1 + X_2, X_1X_2 \in k[X_1, X_2]$, $X^2 + XY + Y^2 \in k[X, Y]$.

Nesimetriski polinomi - $X_1^2X_2$, $X + 2Y$.

1.1.4. Simetrisko polinomu klasses

Elementārie simetriski polinomi

SP sauksim par elementāru SP , ja tas ir izsakāms formā

$$e_m(X_1, X_2, \dots, X_n) = \sum_{1 \leq i_1 < i_2 < \dots < i_m \leq n} X_{i_1} X_{i_2} \dots X_{i_m}.$$

Definēsim arī $e_0 = 1$. Redzam, ka $m \leq n$.

1.5. piemērs. $n = 1 \implies e_1(X) = X$.

$$n = 2 \implies$$

$$\begin{cases} e_1(X_1, X_2) = X_1 + X_2 \\ e_2(X_1, X_2) = X_1 X_2 \end{cases}$$

$$n = 3 \implies$$

$$\begin{cases} e_1(X_1, X_2, X_3) = X_1 + X_2 + X_3, \\ e_2(X_1, X_2, X_3) = X_1 X_2 + X_1 X_3 + X_2 X_3, \\ e_3(X_1, X_2, X_3) = X_1 X_2 X_3. \end{cases}$$

1.2. piezīme. Atverot iekavas izteiksmei

$$(X - r_1)(X - r_2) \dots (X - r_n),$$

iegūsim

$$X^n - e_1(r_1, \dots, r_n)X^{n-1} + e_2(r_1, \dots, r_n)X^{n-2} + \dots + (-1)^{n+1}e_n(r_1, \dots, r_n).$$

1.2. teorēma. (Vieta teorēma) $f(X) \in k[X]$ - normalizēts polinoms,
 $\deg(f) = n$, $\{\{r_1, \dots, r_n\}\} = \mathcal{V}_f$ (saknes var atkārtoties).

$$f(X) = X^n + a_{n-1}X^{n-1} + \dots + a_0 \iff a_k = (-1)^{n-k}e_{n-k}(r_1, \dots, r_n).$$

PIERĀDĪJUMS Formulu pārbaude. ■

Pakāpju summu simetriski polinomi

SP sauksim par *pakāpju summu* SP , ja tas ir izsakāms formā

$$p_m(X_1, X_2, \dots, X_n) = \sum_{i=1}^n X_i^m.$$

Definēsim arī $p_0 = \sum_{i=1}^n 1 = n$.

1.6. piemērs. $n = 1 \implies p_m(X) = X^m$.

$$n = 3 \implies p_m(X_1, X_2, X_3) = X_1^m + X_2^m + X_3^m.$$

Orbītu simetriski polinomi

Ja $X^\mu = X_1^{\mu_1} \dots X_n^{\mu_n}$, tad par μ -orbītu m_μ sauksim

$$S(X^\mu) = \sum_{\sigma \in \Sigma_n} \sigma \circ X^\mu = \sum_{\sigma \in \Sigma_n} X_{\sigma(1)}^{\mu_1} X_{\sigma(2)}^{\mu_2} \dots X_{\sigma(n)}^{\mu_n}.$$

1.7. piemērs. $m_{(2,0)} = S(X_1^2) = S(X_i^2) = (n-1)! \sum_{i=1}^n X_i^2$.

$$m_{(1,1)} = S(X_1 X_2) = 2(n-1)! \sum_{i < j}^n X_i X_j.$$

$$e_k = c \cdot S(X_1 X_2 \dots X_k).$$

1.2. Simetrisko polinomu īpašības

1.2.1. Permutāciju darbības īpašības

Darbības bijektivitāte un pakāpes saglabāšana

1.3. teorēma.

- $\forall \sigma \in \Sigma_n$ σ -darbība termu kopā ir bijektīva funkcija.
- Ja f ir homogēns polinoms ar pakāpi m , tad $\sigma \circ f$ arī ir homogēns polinoms ar pakāpi m .

PIERĀDĪJUMS Patstāvīga lasīšana.

1. Injektivitāte

$$\begin{aligned} \sigma \circ (aX_1^{\mu_1} \dots X_n^{\mu_n}) &= \sigma \circ (bX_1^{\lambda_1} \dots X_n^{\lambda_n}) \implies \\ aX_{\sigma(1)}^{\mu_1} \dots X_{\sigma(n)}^{\mu_n} &= bX_{\sigma(1)}^{\lambda_1} \dots X_{\sigma(n)}^{\lambda_n} \implies \forall i : \mu_i = \lambda_i \implies \end{aligned}$$

$$X^\mu = X^\lambda \wedge a = b.$$

Sirjektivitāte $\forall \nu$ izpildās

$$aX_1^{\nu_1} \dots X_n^{\nu_n} = aX_{\sigma\sigma^{-1}(1)}^{\nu_1} \dots X_{\sigma\sigma^{-1}(n)}^{\nu_n} = \sigma \circ (aX_{\sigma^{-1}(1)}^{\nu_1} \dots X_{\sigma^{-1}(n)}^{\nu_n}).$$

2. $\deg(\sigma \circ X^\mu) = \deg(X^\mu)$. ■

Darbība uz monotoniem termiem

Termu $aX^\mu = aX^{(\mu_1, \dots, \mu_n)}$ sauksim par monotonu, ja

$$\mu_1 \geq \dots \geq \mu_n.$$

1.4. teorēma. aX^μ ir monotons $\implies \sigma \circ (aX^\mu) \preceq aX^\mu, \forall \sigma$.

PIERĀDĪJUMS Ievērosim, ka termam $\rho \circ (aX^\mu)$ kāpinātājs pie X_i ir vienāds ar $\mu_{\rho^{-1}(i)}$ - aX^μ kāpinātāju pie $X_{\rho^{-1}(i)}$. Šī iemesla dēļ sākotnējo permutāciju ērtāk apzīmēt ar σ^{-1} .

Pieņemsim pretejo: $\exists \sigma^{-1} \in \Sigma_n : \sigma^{-1} \circ (aX^\mu) \succ aX^\mu \implies$

$$\exists \sigma : (\mu_1, \dots, \mu_n) \prec (\mu_{\sigma(1)}, \dots, \mu_{\sigma(n)}) \implies$$

$\exists i : \mu_{\sigma(i)} > \mu_i$ un $\mu_{\sigma(j)} = \mu_j, \forall j < i$. Tas nav iespējams, jo visi μ_i , kas ir lielāki nekā μ_i , jau ir starp elementiem $\{\mu_{\sigma(1)}, \dots, \mu_{\sigma(i-1)}\}$.

■

1.5. teorēma. Permutācijas darbība polinomu gredzenā saglabā summu un reizinājumu.

PIERĀDĪJUMS

Saskaitīšana

$$\left\{ \begin{array}{l} f = \sum_{i_1, \dots, i_n} a_{i_1 \dots i_n} X_1^{i_1} \dots X_n^{i_n} \\ g = \sum_{i_1, \dots, i_n} b_{i_1 \dots i_n} X_1^{i_1} \dots X_n^{i_n} \end{array} \right. \implies$$

$$\left\{ \begin{array}{l} \sigma \circ f = \sum_{i_1, \dots, i_n} a_{i_1 \dots i_n} X_{\sigma(1)}^{i_1} \dots X_{\sigma(n)}^{i_n}, \\ \sigma \circ g = \sum_{i_1, \dots, i_n} b_{i_1 \dots i_n} X_{\sigma(1)}^{i_1} \dots X_{\sigma(n)}^{i_n}. \end{array} \right.$$

Redzam, ka

$$\begin{aligned} \sigma \circ (f + g) &= \sum_{i_1, \dots, i_n} (a_{i_1 \dots i_n} + b_{i_1 \dots i_n}) X_{\sigma(1)}^{i_1} \dots X_{\sigma(n)}^{i_n} = \\ &\sum_{i_1, \dots, i_n} a_{i_1 \dots i_n} X_{\sigma(1)}^{i_1} \dots X_{\sigma(n)}^{i_n} + \sum_{i_1, \dots, i_n} b_{i_1 \dots i_n} X_{\sigma(1)}^{i_1} \dots X_{\sigma(n)}^{i_n} = \\ &\sigma \circ f + \sigma \circ g = \sigma \circ f + \sigma \circ g. \end{aligned}$$

Reizināšana

Reizināšanas saglabāšanu no sākuma pierādīsim uz monomiem, pēc tam no tikko pierādītās summas saglabāšanas sekos reizināšanas saglabāšana patvāļīgiem polinomiem.

Redzam, ka

$$\begin{aligned}\sigma \circ (X_1^{\mu_1} \dots X_n^{\mu_n} \cdot X_1^{\nu_1} \dots X_n^{\nu_n}) &= \sigma \circ (X_1^{\mu_1 + \nu_1} \dots X_n^{\mu_n + \nu_n}) = \\ X_{\sigma(1)}^{\mu_1 + \nu_1} \dots X_{\sigma(n)}^{\mu_n + \nu_n} &= X_{\sigma(1)}^{\mu_1} \dots X_{\sigma(n)}^{\mu_n} \cdot X_{\sigma(1)}^{\nu_1} \dots X_{\sigma(n)}^{\nu_n} = \\ (\sigma \circ X_1^{\mu_1} \dots X_n^{\mu_n}) \cdot (\sigma \circ X_1^{\nu_1} \dots X_n^{\nu_n}).\end{aligned}$$

Ja $f = \sum_i f_i$, $g = \sum_j g_j$, kur f_i, g_j ir termi, tad

$$\begin{aligned}\sigma \circ (fg) &= \sigma \circ (\sum_{i,j} f_i g_j) = \sum_{i,j} \sigma \circ (f_i g_j) = \sum_{i,j} (\sigma \circ f_i)(\sigma \circ g_j) = \\ (\sum_i \sigma \circ f_i)(\sum_j \sigma \circ g_j) &= (\sigma \circ \sum_i f_i)(\sigma \circ \sum_j g_j) = (\sigma \circ f)(\sigma \circ g).\blacksquare\end{aligned}$$

1.2.2. Simetrisko polinomu struktūra

1.6. teorēma. $f \in k[X_1, \dots, X_n]^S \implies f$ termu kopā σ -darbība ir bijektīva - $\exists f$ termu kopas sadalījums σ -darbības ciklos ar vienādiem koeficientiem.

PIERĀDĪJUMS

Saskaņā ar iepriekš pierādītu teorēmu, visu termu kopā σ -darbība ir bijektīva - visu termu kopu var sadalīt galīgās apakškopās, katrā no kurām σ -darbības sašaurinājums ir cikls.

Ja f termu kopa nav σ -darbības ciklu apvienojums, tad $\sigma \circ f \neq f$.

Ja f termu kopa ir σ -darbības ciklu apvienojums, tad $\sigma \circ f = f$.

1.8. piemērs. $X^3 + 2X^2Y + 2XY^2 + Y^3$.

1.7. teorēma.

Simetriska polinoma vecākais terms ir monoton.

PIERĀDIJUMS Pieņemsim, ka SP f vecākais terms ir

$$\mathcal{H} = aX_1^{\mu_1} \dots X_i^{\mu_i} X_{i+1}^{\mu_{i+1}} \dots X_n^{\mu_n}, \text{ kur } \mu_i < \mu_{i+1}.$$

f ir SP $\implies f$ satur termu $\tau \circ \mathcal{H}$, kur $\tau = (i, i+1)$. Redzam, ka

$$\tau \circ \mathcal{H} = aX_1^{\mu_1} \dots X_i^{\mu_{i+1}} X_{i+1}^{\mu_i} \dots X_n^{\mu_n} \succ \mathcal{H} - \text{pretruna.} \blacksquare$$

1.8. teorēma.

\forall SP var izteikt orbītu lineāras kombinācijas veidā:

$$f \in k[X_1, \dots, X_n]^S \implies f = \sum_{\mu} c_{\mu} S(X^{\mu}).$$

PIERĀDIJUMS Pietiek pierādīt apgalvojumu homogēnam SP f .

f satur $a_1 X^{\mu} \implies f$ satur $a_1 (\sigma \circ (X^{\mu}))$, $\forall \sigma$. Izvēlēsim tādu monomu $X^{\mu_1} = \sigma_1 \circ (X^{\mu})$, kas ir lielākais leksikogrāfiskajā sakārtojumā. Definēsim $f_1 = f - a_1 S(X^{\mu_1})$.

$f_1 \neq 0 \implies f_1$ satur vismaz vienu termu $a_2 X^{\mu'}$, kur $X^{\mu'} \prec X^{\mu_1} \implies f_1$ satur $a_2(\sigma \circ (X^{\mu'}))$, $\forall \sigma$. Izvēlēsim tādu monomu $X^{\mu_2} = \sigma_2 \circ (X^{\mu'})$, kas ir lielākais leksikogrāfiskajā sakārtojumā. Definēsim $f_2 = f_1 - a_2 S(X^{\mu_2})$.

Turpināsim šo procesu. Tā kā lielākie atlikušie orbītu vecākie termi kļūst stingri mazāki, tad pēc galīga skaita soliem process apstāsies un iegūsim $f_l = 0$. Seko teorēmas apgalvojums. ■

1.9. piemērs.

$$(X_1 + X_2)(X_1 + X_3)(X_2 + X_3) = X_1^2 X_2 + X_1^2 X_3 + X_1 X_2^2 + X_1 X_3^2 + X_2^2 X_3 + X_2 X_3^2 + 2X_1 X_2 X_3 = S(X_1^2 X_2) + \frac{1}{3} S(X_1 X_2 X_3).$$

1.2.3. Simetriskie polinomi veido apakšgredzenu

1.9. teorēma.

1. $\forall n \ k[X_1, \dots, X_n]^S$ ir lineāra telpa.
2. $\forall n \ k[X_1, \dots, X_n]^S$ ir $k[X_1, \dots, X_n]$ apakšgredzens.

PIERĀDĪJUMS Jāpierāda, ka divu SP f un g summa un f reizēnājums ar g ir SP:

$$\sigma \circ (f + g) = \sigma \circ f + \sigma \circ g = f + g, \forall \sigma,$$

$$\sigma \circ (fg) = (\sigma \circ f)(\sigma \circ g) = fg, \forall \sigma. \blacksquare$$

1.3. Simetrisko polinomu pamatteorēma

1.10. teorēma. $\forall f \in k[X_1, \dots, X_n]^S$ var viennozīmīgi izteikt formā

$$f(X_1, \dots, X_n) = g(e_1, \dots, e_n), \text{ kur } g \in k[Y_1, \dots, Y_n].$$

PIERĀDĪJUMS \forall SP f ir homogēnu SP summa \implies pietiek pierādīt apgalvojumu, ja f ir homogēns SP.

Eksistence un algoritms

Pierādīsim, ka $\forall f \in k[X_1, \dots, X_n]^S \exists g \in k[Y_1, \dots, Y_n]$ tāds, ka

$$f(X_1, \dots, X_n) = g\left(e_1(X_1, \dots, X_n), \dots, e_n(X_1, \dots, X_n)\right).$$

Pamatideja - sākot ar f veiksim "redukcijas" atņemot polinomus formā $ae_1^{\gamma_1} \dots e_n^{\gamma_n}$ tā, lai katrā šāda "redukcija" samazinātu vecāko termu. Izrādās, ka tas vienmēr ir iespējams. Beigās iegūsim 0, tātad f ir izsakāms kā $ae_1^{\gamma_1} \dots e_n^{\gamma_n}$ tipa polinomu summa.

Pieņemsim, ka $\mathcal{H}(f) = aX_1^{\mu_1} \dots X_n^{\mu_n}$, kur $\mu_i \geq \mu_{i+1}$.

Definēsim pirmo "redukciju":

$$f_1 = f - ae_1^{\mu_1 - \mu_2} e_2^{\mu_2 - \mu_3} \dots e_n^{\mu_n} \in k[X_1, \dots, X_n]^S.$$

Pierādīsim, ka $\mathcal{H}(f) \succ \mathcal{H}(f_1)$. Redzam, ka saskaņā ar vecākā

terma multiplikativitātes īpašību

$$\begin{aligned}\mathcal{H}(ae_1^{\mu_1-\mu_2}e_2^{\mu_2-\mu_3}\dots e_n^{\mu_n}) &= a\mathcal{H}(e_1^{\mu_1-\mu_2})\mathcal{H}(e_2^{\mu_2-\mu_3})\dots\mathcal{H}(e_n^{\mu_n}) = \\ a\mathcal{H}(e_1)^{\mu_1-\mu_2}\mathcal{H}(e_2)^{\mu_2-\mu_3}\dots\mathcal{H}(e_n)^{\mu_n} &= \\ aX_1^{\mu_1-\mu_2}(X_1X_2)^{\mu_2-\mu_3}\dots(X_1\dots X_n)^{\mu_n} &= aX_1^{\mu_1}X_2^{\mu_2}\dots X_n^{\mu_n} = \mathcal{H}(f).\end{aligned}$$

Seko, ka $f_1 = f - ae_1^{\mu_1-\mu_2}e_2^{\mu_2-\mu_3}\dots e_n^{\mu_n}$ vecākie termi saīsinās un $\mathcal{H}(f) \succ \mathcal{H}(f_1)$.

Pieņemsim, ka $\mathcal{H}(f_1) = bX_1^{\nu_1}\dots X_n^{\nu_n}$, kur $\nu_i \geq \nu_{i+1}$.

Definēsim otro ”redukciju”:

$$f_2 = f_1 - be_1^{\nu_1-\nu_2}e_2^{\nu_2-\nu_3}\dots e_n^{\nu_n}.$$

Spriežot līdzīgi, iegūsim, ka $\mathcal{H}(f) \succ \mathcal{H}(f_1) \succ \mathcal{H}(f_2)$.

Turpinot, pēc galīga skaita soļiem iegūsim SP $f_l = 0$, tāpēc $f = ae_1^{\mu_1-\mu_2}\dots e_n^{\mu_n} + be_1^{\nu_1-\nu_2}\dots e_n^{\nu_n} + \dots = g(e_1, \dots, e_n) \in k[e_1, \dots, e_n]$.

Vienīgums Pieņemsim, ka \exists divi polinomi $g_1, g_2 \in k[Y_1, \dots, Y_n]$ tādi, ka

$$f = g_1(e_1, \dots, e_n) = g_2(e_1, \dots, e_n) \implies$$

$$\widehat{g} = g_1 - g_2 \neq 0 \text{ kā polinoms.}$$

No otras puses, ievietojot \widehat{g} argumentu vietā e_i , iegūsim, ka

$$\widehat{g}\left(e_1(X_1, \dots, X_n), \dots, e_n(X_1, \dots, X_n)\right) = 0.$$

Katram \widehat{g} monomam $aY_1^{\lambda_1} \dots Y_n^{\lambda_n}$, $a \neq 0$, izpildās

$$\begin{aligned} \mathcal{H}(ae_1^{\lambda_1} e_2^{\lambda_2} \dots e_n^{\lambda_n}) &= aX_1^{\lambda_1} (X_1 X_2)^{\lambda_2} \dots (X_1 X_2 \dots X_n)^{\lambda_n} = \\ &aX_1^{\lambda_1 + \dots + \lambda_n} X_2^{\lambda_2 + \dots + \lambda_n} \dots X_n^{\lambda_n}. \end{aligned}$$

Funkcija

$$(\lambda_1, \dots, \lambda_n) \mapsto (\lambda_1 + \dots + \lambda_n, \lambda_2 + \dots + \lambda_n, \dots, \lambda_n)$$

ir injektīva \implies dažādu $\widehat{g}(Y)$ monomu vecākie termi pēc e_i ievietošanas nevar saīsināties $\implies \mathcal{H}(\widehat{g}(e)) \neq 0 \implies \widehat{g}(e) \neq 0$ - pretruna.

1.3. piezīme. Simetrisko polinomu pamatteorēmu izmanto vienādojumu sistēmu un nevienādību risināšanā.

1.4. Algoritmi SP izteikšanai ar elementāro SP palīdzību

SP izteikšanu ar elementāro SP palīdzību sauksim par tā *elementarizāciju*.

1.4.1. Teorēmas algoritms

Var izmantot algoritmu, kas ir dots teorēmas pierādījumā.

1.10. piemērs. Elementarizēsim $f = X_1^4 + X_2^4$:

1. $f \rightarrow f_1 = f - e_1^4 = -4X_1^3X_2 - 6X_1^2X_2^2 - 4X_1X_2^3$.
 2. $f_1 \rightarrow f_2 = f_1 + 4e_1^2e_2 = 2X_1^2X_2^2$.
 3. $f_2 \rightarrow f_3 = f_2 - 2e_2^2$.
- ⇒ $f = e_1^4 - 4e_1^2e_2 + 2e_2^2$.

1.4.2. Nenoteikto koeficientu metode

Ja $\alpha = (\alpha_1, \dots, \alpha_n)$ ir pakāpju vektors, tad apzīmēsim

$$E(\alpha) = e_1^{\alpha_1} e_2^{\alpha_2} \dots e_n^{\alpha_n}.$$

Katram $m \in \mathbb{N}$ visu vienādojuma

$$1 \cdot \alpha_1 + 2 \cdot \alpha_2 + \dots + n \cdot \alpha_n = m$$

atrisinājumu kopu apzīmēsim ar \mathcal{T}_m .

Algoritmu var paātrināt šādā veidā:

1. Izteikt f kā homogēnu SP summu $f_1 + \dots + f_d$.
2. $\forall f_i$ meklējam formā

$$f_i = \sum_{\tau \in \mathcal{T}_i} c_\tau E(\tau),$$

kur koeficienti c_τ tiek atrasti liekot X_i vietā konkrētus mazus veselus skaitļu, parasti $0, \pm 1, \pm 2, \dots$

1.11. piemērs. Elementarizēsim $X_1^5 + X_2^5 \in \mathbb{Q}[X_1, X_2]$. Tas ir homogēns un vienāds ar $S(X_1^5)$. Elementarizācija ir jāmeklē formā

$$X_1^5 + X_2^5 = e_1^5 + ae_1^3e_2 + be_1e_2^2, \text{ kur } a, b - \text{nezināmi.}$$

$$(X_1, X_2) = (1, 1) \implies 2 = 2^5 + a \cdot 2^3 + b \cdot 2.$$

$$(X_1, X_2) = (1, 2) \implies 1 + 2^5 = 3^5 + a \cdot 3^3 \cdot 2 + b \cdot 3 \cdot 2^2.$$

Iegūsim sistēmu

$$\begin{cases} 4a + b = -15 \\ 9a + 2b = -35 \end{cases} \implies (a, b) = (-5, 5) \implies$$

$$X_1^5 + X_2^5 = e_1^4 - 5e_1^3e_2 + 5e_1e_2^2.$$

2. 8.mājasdarbs

2.1. Obligātie uzdevumi

8.1 Izteikt SP

$$(X_1X_2 + X_3X_4)(X_1X_3 + X_2X_4)(X_1X_4 + X_2X_3)$$

formā $\sum_{\mu} c_{\mu} S(X^{\mu})$.

8.2 Elementarizēt dotos SP:

(a) $X_1^3 + X_2^3$;

(b) $X_1^3X_2 + X_1^3X_3 + X_1X_2^3 + X_1X_3^3 + X_2^3X_3 + X_2X_3^3$;

(c) $(X_1X_2 + X_3)(X_1X_3 + X_2)(X_2X_3 + X_1)$;

(d) $\left[\prod_{i < j \leq n} (X_i - X_j) \right]^2$, ja $n \in \{2, 3\}$.

8.3 Atrast SP g vērtību, ja tā argumenti ir polinoma f saknes:

(a) $g = X_1^3 + X_2^3 - X_1X_2$, $f = X^2 - X - 1$;

(b) $g = X_1(X_2 + X_3) + X_2(X_1 + X_3) + X_3(X_1 + X_2)$, $f = X^3 + X^2 - 1$.

8.4 c_1, c_2, c_3 ir vienādojuma

$$X^3 + 2X^2 + 3X + 4 = 0$$

saknes. Aprēķiniet $\frac{1}{c_1^2} + \frac{1}{c_2^2} + \frac{1}{c_3^2}$.

2.2. Paaugstinātas grūtības un pētnieciska rakstura uzdevumi

8.5 Vispāriniet apgalvojumu par permutācijas sadalījumu ciklos uz šādiem gadījumiem:

- (a) kopa A ir galīga, funkcija $f : A \rightarrow A$ nav bijektīva;
- (b) kopa A ir bezgalīga, funkcija $f : A \rightarrow A$ ir bijektīva, f kārta ir galīga: $\exists n : f^n = \text{id}$;
- (c) kopa A ir bezgalīga, funkcija $f : A \rightarrow A$ ir bijektīva;
- (d) kopa A ir bezgalīga, funkcija $f : A \rightarrow A$ nav bijektīva.

8.6 Klasificējiet $k[X_1, \dots, X_n]$ monomu orbītas.